

TALLAFERRO

REVISTA D'INFORMACIÓ I OPINIÓ VILATANA

ANY I, N.º 6 - BESALÚ, NOVEMBRE-DESEMBRE DE 1984

EDITORIAL

Sens dubte que les festes nadalenques són les més boniques de l'any, i les que més ens arriben al cor. Les unes es toquen amb les altres, i es presenten embolcallades de tradicions i costums.

La preparació de l'ambient ja comença uns dies abans de Nadal, amb l'alegria de fer el pessebre, d'adornar l'arbre, d'escriure les felicitacions..., i comprar alguna participació de la rifa, que a més de quatre fa somniar: si em toqués compraria... faria... aniria...

La Nit de Nadal, la nit bona, inicia el reguitzell de festes. És la nit més llarga de l'any. A partir d'ella el dia comença a allargar-se (per Nadal un pas de pardal). És la nit de la il·lusió infantil per a fer cagar el tió que d'uns dies abans cal anar engreixant, i després, per a alguns, la Missa del Gall amb la xocolatada al final. I l'endemà, el dinar de família (per Nadal cada ovella al seu corral) amb el xampany, els torrons, les neules i, en algunes llars, el Papà Noël, tradició dels països nòrdics que cada cop es va estenent més.

I a Catalunya, després de Nadal, Sant Esteve (per Sant Esteve un pas de llebre). I el 28, el dia dels Sants Innocents, el dia de la llufa i l'engany, a voltes innocent, de vegades no tant...

I com aquell qui res, arribem al darrer dia de l'any, el dia en què a la plaça hi ha un home que té tants nassos com dies té l'any. No l'heu vist mai? Doncs aprofiteu aquesta vegada per anar-lo a veure: és inofensiu. I cap al tard la Nit Vella, la darrera de l'any, nit de gresca amb els amics, amb la colla, per acomiadar-lo amb alegria i els raïms a punt, i rebre el nou amb el mateix esperit i, per què no, amb una certa melangia pel temps que ha fugit i no tornarà.

Però, fora tristesses per a aquells qui l'any passat han fet bondat, ja que s'apropen els Reis. Cal preparar els fanals, i no oblidar-se de la llarga carta ni del plat de gra al balcó. Aquesta vegada potser seran més generosos que la darre-
ra; no se sap mai. Tal vegada es farà realitat aquella joguina, la joia, la moto, l'electrodomèstic que tanta feina estalviaria, aquell vestit... Per què

no somniar una mica? És tan necessari, a cops! I llavors... llavors les llargues i fredes diades de gener.

I a Besalú, com celebrem com a poble aquestes festes? Des de fa uns quants anys, i gràcies al Grup de Teatre, hem recuperat una vella tradició: la dels Pastorets. També des de fa un parell d'anys s'organitza un concurs de nades, pessebres i arbres, i per segona vegada tenim una exposició d'art sacre. I... res més? És prou? Tal vegada sí, encara que algun festival de música no hi seria pas de més.

I no podem pas ignorar que aquestes diades són aprofitades per diverses entitats, per organitzar tot un seguit de «quines» que els ajudin a sanejar llurs economies, sempre justes quan no són deficitàries, donant oportunitat a la gent de «col·locar» la paga doble. Degut al seu èxit, cada cop són més les entitats temptades a organitzar-les de manera que, tal vegada, arribarà un moment que caldrà que siguin reglamentades.

Bé, com diu el poeta, disposem-nos a viure aquestes festes amb joia, oblidant la rancúnia i la mesquinesa de tot l'any, essent per unes hores, i millor encara per uns dies, unes persones de bona voluntat.

ÍNDEX

Editorial	1
Pàgina literària	2
Informació municipal	3, 4 i 5
Informació escolar	5
Homenots	6 i 7
Parlem de teatre	7
Millores municipals	8 i 9
Llei d'Alta Muntanya	10
Societats, Racó de la història	11
Còmic	12

NOTA: «Tallaferro» no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expres-
sin els articles signats.

Aubert, impressor, S. A.
Hospici, 9 - Tel. 26 02 68
OLOI
Dip. Leg.: GI-153-84.